

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

גליון. העולם הזה, שהופיע לפני 25 שנה, הביא את הצעתו של נכה אירגון ההגנה משה ברש (שהיה פעם גם איש אצ"ל, וב-1959 היה בעל תחנת-דלק בחיפה וכעבור שנים, בעל תחנת-דלק בסיני), להקים ממשלת איחוד — בלי מסא"ר. הצעה שנראתה בשנה ה-11 למדינה כדמיונית ביותר ● הכתבה המרכזית, כך נישק אותי גוף צינור, היתה סיפוריה של קיבוץ-ניקית מת-לקציר שבצפון, על פגישתה עם הכוכב היהודי ג'דה-הקומה מזהלוד (שנולד באייריה גרוסל בברוקלין), אשר ביקר באותם ימים בארץ. הפגישה הזאת הסתיימה בנשיקה, על כל שלביה, לפני המצלמות (מבוכה, חיבוק, בלבלול — בול!). ● מלוויזיה בכרמל: סיפורה על הצלתו של השמלאי חיפאי צעיר לקלוט את שידוריה של הטלוויזיה הלבנונית, אחת הראשונות במרחב, במבשרי שאותו התקין מחלפים ישנים ● בשער הגליון: דיוקנותיהן של שלוש התלמידות הירושלמיות, אשר בעת טיול באילת נכנסו לבונקרית-חמורת ממוקש והפעילו מוקש, שהרגן.

פולנים עם פנינים באזניים, חתולים על הכתבים ומארוקאי בודד בנסות

הכנסת

ח"כים ממוספרים

50 מתוך 120 הח"כים של הכנסת הרביעית הרגישו את עצמם, השבוע, ככנסת, מייד בבית. אחר הכל, התחילו השבוע את שנתם ה-12 בכנסת, שבה הם משרתים ללא הפסקה מאז כינוס הכנסת הראשונה כנוקרי ירושלמי מושלג בפברואר 1949.

הרבה נתונים סטטיסטיים אחרים השתנו מאז בכל זאת. שעה שגילם הממוצע של חברי-הכנסת הראשונה היה 47 שנים ותשיעה חודשים, גילם הממוצע של חברי-הכנסת הרביעית הוא 51 שנה ושמונה חודשים.

ואם 31 הח"כים הטריים לגמרי בכנסת, אשר לא שרתו בשום כנסת קודמת, יסתכלו סביבם, יגלו עוד כמה עובדות מעניינות: המיפלגה הקשרי שה היא הפרוגרסיבית (גיל ממוצע: 54 פלוס); הצעירה ביותר היא מק"י, המיפלגה הקומוניסטית הישראלית (43 שנים). הח"כ הקשיש ביותר הוא ח"כ אהודת העבודה נחום ניר (75), הצעיר ביותר — ח"כ הציונים הכלליים משה נסים (23).

מארוקאי אחד. בין הח"כים 17 מישפטנים, תשע נשים, שלושה רבנים, שלושה אלופים ואפילו שני רופאים. ואילו רצו הח"כים של שלוש הערים הגדולות להקים קואליציה, לא היתה להם שום בעיה של רוב —

מכתבים

פסוקו של פסוק

כל ההודעות על פטירת הפסוקו הן מאוד טרם זמנן!

מה פיתאום שיפסקו את "פסוקו" (העולם הזה 28.11)? נכון שכאשר הגיעו מים עד נפש, החליטו בטלויזיה, כנראה, לגזון אותו מרי פעם, עם פסוקו-שלמקום. אבל הפסוקו-של יום ממשך בעו, עם קטעים לארל-וונטיים, מפרקים לארלוונטיים מספרי תנ"ך לארלוונטיים.

ואם כבר, אז הרשו לי הצעה אחת לפסוקו, הצעה שהיא כן רלוונטית ושיש בה טעם, ריח וגם מסר:

● מפני ארבעה דברים הזיקנה קופצת על האדם: מפני היראה,

אבא מודעי

מה אפשר לומר על אב, המתבטא כל העת בגנות ילדו?

אחרי ששרהאוצר הודיע כי הילד הזה, עיסקתהחבילה, הוא ילד רפך טיבי, ובכלל, כשיצחק מודעי מתייחס לכל העיסקה הזאת כאילו היא נולדה בהפריה מלאכותית ולו אין יד או רגל ככל העניין, אפשר לומר רק דבר אחד: עם אב כזה, מוטב להיות יתום.

רחל אברהמי, תל-אביב

עבודה ערבית

הקורא ויינגרטן איננו שו-

העולם הזה 1158 תאריך: 2.12.1959

הייתי עם אמש'לי בהעצם מתים זקופים באידיש עם אידה קמינסקה, מה את מסתכלת עלי ככה? מה יש זה לא אמנות, אפילו שזה באידיש? טיפשה אחת, פשוט נמאסו לי כל המסיבות וזה, לאמש'לי היתה הזמנה או הלכתי איתה מה יש. אז אני רוצה להגיד לך שזה היה נורא מעניין ומאלף ואמנותי והכל.

קודם כל היו שם המון פולניות עם פנינים באזניים וחתולים על הכתפיים והמון עיתונאים וכל מיני שרים. ובשורה השנייה ישבה חנה רובינא והיתה נורא מתוחה את יודעת למה. אז כשהצגה התחילה ראיתי שזה בכלל לא קשה הבנתי כל מילה. הגה, כשראש המשרד הזה אמר לבחורה גיב א'שמייכעל זה היה לי נורא מצחיק בהתחלה אבל התרגלתי מהר.

היא נהדרת האידה קמינסקה הזוהי היא נורא וקנה בחיי. היא היתה כמו אידיש-שכתא קנותי. ובתחלה קצת התבלבלתי כשאמרים לה בובניו. חשבת שזה בובה'לה אבל אחר-כך הבנתי שזה סבתא'לה, וזה היה גם נורא משונה לשמוע אותה שרה את הפאסו הרובלה הספרדי את יודעת — ללה ללה ללה ללה ללה ללה — באידיש. אבל היא באמת נהדרת אפילו שזה באידיש כי לאמנות אין שפות וגבולות.

טיפשעשרה

על אידה קמינסקה

לא, לא הייתי במסיבה של רינה את חושבת שזה כל כך מעניין אותי נמאס לי כבר תמיד הכל אותו דבר

אנשים

חכם או רב

● הסופר הקשיש אברהם אלמליה, שהיה ח"כ הכנסת הראשונה, הגן השבוע על כבוד העדה הספרדית. אחרי ששמע סיפור על רב אשכנזי, אשר נמנע מלשבת ליד אשה באר טוכוס ונטש את מקומו לידה, בעוד שרב ספרדי, שבא אחריו, לא היסס לשבת ליד אותה אשה, העיר אלמליה השנון: "בגלל זה קוראים לו אצל האשכנזים — רב ואצל הספרדים — חכם!"

מורעה ואזהרה לצבורי

מצאנו לנתן להחיר את ציטר ירא ה' הקונים תפילין ומחזיק לקנות אך ורק מסופר ירא שמים לאחר שנודע לנו כי לצעיר ולחרפתו יש גם סטרטגיה ערביים וגם סטרטגיות ערביות המת-עסקים בגרפיקה לומדים את מלאכה הכתיבה ומפיצים את הפרסיות הפסולות לסחרים הקונים מכל הבא ליד על מנת לעשות רווחים ואין מורזין אלא לצבוריך

האזהרה מסופרי סת"ם ערביים

למי זה מפריע

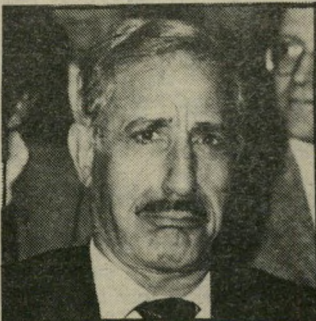
מפני כעס-בנים, מפני אשה רעה ומפני המילחמות.

שימעון שיבר, שער-חפר

תפוז ערף על תפוח

עצה לשומר הדייאטה.

אני לא מכינה בדיוק את החשבון של סוחר-הבשר עזריאל עינב, המסי תובב, כשהוא עושה ריאיטה, עם מקל-הליכה, כדי להוריד לעצמו, בין ארוחה דלת-קאלוריות למישינה תפוחים מן העץ (העולם הזה 28.11). למה לו תפוח, המכיל לפי הספר

הגואל

לין

למה ללעוג?

שלי, בדיוק 117 קאלוריות? אני מר-ליצה לו על תפוח. זה רק 75 קאלוריות.

עליזה עופרי, ראשון לציון

אלמוני על דלת בית-הכנסת (ראה גלופה). המזהירה מפני עבודה ערבית. למי זה מפריע אם גרפיקאים ערביים ימלאו את מקומם של סופרי סת"ם (אלה הכותבים סיפרי תורה, תפילין ומזוזות), המתמטטים והולכים, ובלבד שיעשו את עבודתם נאמנה?

חיים ויינגרטן, רחובות

טוב שם משמן טוב

אם זה חטא, חוטאים בו גם לא-אשכנזים!

למה ללעוג לאלה המעברתים את שמותיהם, כפי שעשה עורך-הדין הירושלמי אברהם ברדוגו מתנועת המיזרח אל השלום (העולם הזה 28.11). אשר הזכיר, בהבלטה, שלארי אל שרון קראו פעם אריק שיינרמן? אין ספרדים המעברתים את שמות המישפחה הערביים למחצה שלהם, כמו חבר הכנסת אוריאל לין, שנולד אסולין ותת-אלוף רוד הגואל (מן הד שטחים, חברת החשמל ולאחרונה, רשות שמורות הטבע). שנולד ג'זאלי וכמה אבוטכולים נהיו איטליים?

רחל רוזן (לשעבר רוזנצווייג), תל-אביב

עמד על רגליו. מכורסתו שליד שולחן-הממשלה בכניסת, ונשבע אמונים כשר-החקלאות. ראש-הממשלה הוותיק, דויד בן-גוריון, לעומת זאת, ניצל את מזג האוויר והדגים לכל את עמידת-הראש שלו.

על הרגליים, על הראש שריי שלה החדשה היו בשבוע הסתיו החמים של סוף נובמבר 1959 בחדשות. חברי-הכנסת הטרי משה דיין